

Ogród książęcy

„Ogrodem zamkniętym jest moja siostra, oblubienica, ogrodem zamkniętym, źródłem zapieczętowanym” -Pieśń 4:1

Przyrównanie oblubienicy do ogrodu drzew owocowych jest pięknym porównaniem. Wspaniałe owoce sadu figurują nam owoce wysiłków oblubienicy, owoce ducha. Wspaniałym przykładem sadu był ogród Eden. Szczególnie korzystnie nawodniony przez cztery odnogi rzeki, rodził wspaniałe wszelkie owoce, owoce żywota i owoce „zakazane”. Był też wspaniały gospodarz - doskonały Adam wraz ze swą małżonką, Ewą.

Opisany przez Salomona ogród posiadał wszelkie warunki, umożliwiające dobre owocowanie. Zawierał nie tylko drzewa owocowe, służące do podtrzymania życia, ale także rośliny do produkcji wonnych kadzideł. Posiadał też rośliny balsamiczne, a więc lecznicze.

Najważniejszym urządzeniem ogrodu było źródło, odpowiednio zabezpieczone, zamknięte. Źródło do nawilżania sadu, dające wzrost i wysokie plony.

ŹRÓDŁO

„Odpowiedział jej Jezus, mówiąc: Każdy, kto piję tę wodę, znowu pragnąć będzie; Ale kto napije się wody, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku żywotowi wiecznemu... Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije. Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej” - Jan 4:13-14; 7:37-38.

Zauważmy, że w rozmowie z Samarytanką, Jezus i Samarytanka mówili o dwóch różnych źródłach i to nie tylko w odniesieniu do spraw duchowych. Greckie słowo „pege” (lub „pigi”) oznacza studnię z wodą źródlaną i tak Żydzi nazywali „studnie Jakuba” w Samarii (w.6). Samarytanka, mówiąc o „studni” (w. 11), użyła słowa „f-rear”, które oznacza studnię kopaną, czy „studnie” w ogólnym znaczeniu. Pan Jezus (w. 14) mówi o „pege hydatos hallomenou”- źródło wody wytryskującej. „Studnia Jakuba” była ujęciem wody źródlanej.

Dla Ludu Bożego, źródłem wody żywej, jest przede wszystkim Duch Święty (por. Jan 7:39), a w szerszym znaczeniu Chrystus Pan i objawione Słowo Boże, Biblia. Źródło zamknięte, to zabezpieczona mocą Bożą czysta Prawda. Nie chodzi tu na pewno o zabezpieczenie fizyczne, gdyż Biblia, Słowo Boże jest wszystkim dostępna, lecz zrozumienie jej we właściwy sposób, może nastąpić tylko pod wpływem Ducha Świętego.

Źródło to jest zamknięte, by nic nieczystego się tam nie dostało, by wróg nam tego źródła nie zatrął i aby nas go nie pozbawił. Zaiste, jest to przedziwne zamknięcie tego źródła! *„Krynica mojego ogrodu jest studnią wody żywej, która spływa z Libanu” - Pieśń 4:15.*

Rajska rzeka miała cztery odnogi, z czterema nazwami i przedstawia nam cztery klasy usprawiedliwionych, którzy skorzystają z „wody żywota”. Przede wszystkim Kościół, będzie tą rzeką, która „rodzi złoto” - Boską naturę. Sama nazwa rzeki - Pizon - „płynący strumień”, nawiązuje do wypowiedzi Jezusa. Znajdujący się w rzece kamień onyksowy symbolizuje czystość, pokorę i męczeństwo Kościoła. Żywica bdelionowa, to zapewne „przyjemna woń ofiary” - 2 Kor. 2:15-16. Gichon (wylewanie), która opływała cały kraj Kusz (czarny) wskazuje na Proroków Świętych, użytych w Tysiącleciu. Trzecia rzeka - Chydekel (woda rwąca) jest zapewne rzeką Tygrys i przedstawia Wielką Kompanię. Czwartą jest Eufrat (wylewanie) i oznacza całą ludzkość przyprowadzoną do społeczności z Bogiem.

Obraz ten powszechnie przyjmowany, nie wyklucza innego zastosowania, gdy mamy na myśli nie Adama i jego rodzaj, lecz gdy widzimy w Raju cudowny obraz Ludu Bożego wieku Ewangelii. Cztery rzeki nawilżające Eden wskazują na cztery źródła naszej gorliwości i kształtowania charakteru na wzór i podobieństwo naszego Pana: Chrystus Pan, działający w nas poprzez Ducha Świętego i spładzający do Boskiej natury, szeroko wylewająca łaska Boża i Prawda, przykre i „rwące” doświadczenia, mające nas uzdolnić do „dobrych uczynków” i szeroko pojęta społeczność braterska, wspomagająca nas przy składaniu naszych ofiar. Przez te cztery czynniki „skarbijmy skarb w niebie”.

DRZEWA W KSIĄŻĘCYM OGRODZIE

„Wyrośłaś jak gaj drzew granatowych z wybornymi owocami, kwiatami cyprysu i nardu” - Pieśń 4:13.

Nasz duchowy wzrost, to przede wszystkim zasługa krwi Chrystusowej. Owoc granatu jest w środku czerwony. W Palestynie granat jest najpopularniejszym owocem sadów. Podstawą naszej egzystencji jest okup, który usprawiedliwiają, przekłada nas Bogu jako ofiarę czystą, doskonałą. W naszym wierszu występuje, jako pierwszy, podstawowy, dający nam wzrost. Owoc jest wyborny, a spożycie go, winno wytwarzać w naszych sercach również wyborne owoce Ducha Świętego.

Kwiat cyprysu - to nasza umiejętność składania ofiary. Tę umiejętność składania ofiary opisuje św. Piotr w słowach: „*A niech nikt z was nie cierpi jako zabójca albo złodziej, albo złoczyńca, albo jako człowiek, który się wtrąca do cudzych spraw. Wszakże jeśli cierpi jako chrześcijanin, niech tego nie uważa za hańbę, niech raczej tym imieniem wielbi Boga*” - 1 Piotra 4:15-16. Obok cyprysu wymieniony jest nard (lub szpikanard), którego korzenie służyły do sporządzania wonnych maści. Nasza ofiara winna przynieść wonność Bogu. Ogień cierpienia powoduje gorliwe modlitwy. Jest to miłość wiodąca do ofiary (Rzym. 12:1).

„*Nard i szafran, trzcina (kasja) i cynamon z wszelkimi wonnymi krzewami, mirrą i aloesem, ze wszystkimi wybornymi balsamami*” (w. 14). Szafran, o liliowych kwiatach, służy jako przyprawa. Gorące modlitwy dają umiejętność czynienia woli Bożej w cierpieniach. Trzcina kasji, zwłaszcza jej wierzchnie części, służyły do sporządzania wonności, sprawiającej przyjemny zapach w domach, w obejściach. Wskazuje nam to na umiejętność przebywania we wspólnocie braterskiej, w domu Bożym. Przedstawia dobroczynność. „*I ponad nasze oczekiwanie oddawali nawet samych siebie najpierw Panu, a potem i nam, za wolą Bożą*” - 2 Kor. 8:5.

Cynamon, po zmieleniu służy jako przyprawa do ciast. Jest doskonałą figurą na umiejętność badania Słowa Bożego. Jest to wyrozumienie otrzymane od Boga. „*Rozważ, co mówię, a Pan da ci właściwe zrozumienie wszystkiego. Staraj się usilnie o to, abyś mógł stanąć przed Bogiem jako wypróbowany i nienaganny pracownik, który wyklada należycie słowo prawdy* - 2 Tym. 2:7,15.

Mirra, to kadzidło o wysokiej wartości. Pamiętamy, że znajdowała się wśród darów ofiarowanych Panu Jezusowi przez mędrców. Wyobraża kosztowną mądrość, pochodzącą od Boga (Jak. 3:17). Jest nią „zdrowa nauka” (Efez. 1:17). Każdy chrześcijanin powinien posiadać umiejętność przyjmowania mądrości od Boga w miejsce własnej, ziemskiej.

Aloes jest rośliną drzewiastą, której włókna służyły do sporządzania powrozów, zaś mleczko aloesu (aloina) służyła jako lekarstwo o właściwościach przeczyszczających. Kora służyła do wyrobu maści wonnych. Aloes jest symbolem umiejętności zastosowania Słowa Bożego, naszej karności w służbie Bożej. „*Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w sprawiedliwości*” - 2 Tym. 3:16.

Wyborne balsamy, co Biblia Poznańska oddaje jako „szlachetne aromaty”, wskazują na specjalny wysiłek, jaki musimy ponieść, by nasza ofiara była przyjemną Bogu. „*Lecz Bogu niech będą dzięki, który nam zawsze daje zwycięstwo w Chrystusie i sprawia, że przez nas rozchodzi się wonność poznania Bożego po całej ziemi. Dlatego, bracia, tym bardziej dołóżcie starań, aby swoje powołanie i wybranie umocnić; czyniąc to bowiem, nigdy się nie potkniecie*” - 2 Kor. 2:14; 2 Piotra 1:10.

„*O, jakże jesteś piękna, moja przyjaciółko, o jakże jesteś piękna!...*” - Pieśń 4:1.

Bolesław Wyłudą
R-
„Straż”